Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Sfinţilor patruzeci de Mucenici din Sevasta

O, cum să nu vin, cum să nu vin pe pământ cuvânt când sunt atât de așteptat să vin, să cobor venind și cuvântând? Venirea Mea este însoțită de sfinții Mei mărturisitori și pătimitori pentru numele Meu. Eu, Domnul, vin pentru cei de jos și pentru cei de sus, căci cei de sus așteaptă venirea Mea, căci cu ea vin și ei, iar Eu cu sfinții Mă port, și niciodată singur, o, niciodată, și am oștiri cerești, oștiri îngerești în suita Mea de venire, și se tem cu vaiete de groază puterile întunericului când văd oștirea cerească purtându-se cu alai de biruință și înspăimântând pe vrăjmașii Mei și ai omului, căci omul a căzut din ascultare de Dumnezeu în rai și a fost așezat apoi pe câmp de bătaie ca să înțeleagă ce a făcut și ce a pierdut neascultând de Făcătorul lui, și de atunci satana, cel ce l-a înșelat pe om în rai, s-a făcut vrăjmașul pașilor omului și al sufletului lui, ca nu cumva să-i scape din mână omul cel prin care el a fost aruncat dintre cetele îngerilor lui Dumnezeu cu ceata lui cu tot.

S-a înarmat cu multul apoi satana și stă tot timpul pe cale, ca nu cumva să-l scape pe om spre locul grădinii din care a căzut pe pământ. S-a împărțit peste tot armata dușmană pe Dumnezeu și pe om și-și face slugi dintre oameni, căci cei ce nu iubesc suferința cea pentru neascultătorii de Dumnezeu nu se dau de partea salvării prin suferință, ci rămân ei de partea închipuitei vremelnică salvare, căci omul nu înțelege taina veșniciei, iar cugetul lui stă departe de grădina de rai și îl înșeală pe el cu cele vremelnice, de atunci și până azi îl înșeală, dar și Eu lucrez și-i stric bucuria aceasta vremelnică, și de două mii de ani lucrez peste mulți învierea din păcat și mulți înțeleg apoi viclenia lui satana și se ridică deasupra lui și îl biruiesc, iar cei biruitori vin la Domnul, vin pe aripi de îngeri purtați și trec printre cetele vrăjmașului viclean și sunt aduși înaintea Mea și sunt înveșmântați în cămășuțe de in și sunt ei apoi parte din oștirile de sfinți biruitori pentru Dumnezeu. Și iată, nu numai pentru cei de pe pământ luptători pentru Domnul sau neluptători, ci și pentru cei din cer în oștiri așezați biruitorii satanei, o, și pentru ei vin, căci scris este să vină Domnul cu sfinții, iar venirea Lui cu ei îi face părtași slavei Domnului și luminii, căci Domnul este lumina lumii și ei văd această minune și o mărturisesc dacă fac parte din ea, dacă au luptat pe pământ și au biruit pentru ea.

O, cum să nu vin pe pământ cu slavă de cuvânt, dacă este scris să vin așa? Și cum să nu vin cu voi, sfinți iubiți ai Mei, dacă voi pe pământ nu v-ați temut de stăpânitorul întunericului și ați călcat peste temeri și v-ați îmbrăcat în putere, în Hristos, iubiții Mei, fiii Mei? Iată împărăția cu care Ne purtăm și pentru care ați ales! Mergem cu ea purtați pe cai albi, precum este scris de venirea Mea cu sfinții, și toți suntem înveșmântați în cămășuțe de in alb și împlinim Scripturile de sfârșit de timp. Se întreabă cei de pe pământ despre Noi și despre cămășuțele de in alb, ca și de caii albi, care Ne poartă în văzduh cu slavă cerească, și pe care omul n-o poate arăta nici în filme așa cum este ea, că nu poate omul să facă ce face Dumnezeu nici când crede el că poate și că face atunci când duhul întunericului și stăpânitorul lui îi fac vise omului că poate și că știe și că face. Omul are pământul sub picioare, iar Noi avem cerul și nori de slavă cerească sub pași, și așa coborâm și venim, căci așa este scris, iar dacă așa este scris să fie, așa trebuie și omul să creadă și să întărească lucrarea credinței și să coboare cu mintea sa, căci cine nu face aceasta, cine nu se leapădă de sine nu poate să înțeleagă pe cele de sus, și care țin pământul și cerul întru a lor orânduială, după ce a fost facerea lor și așezarea lor la locul lor, iar sfinții Mei sunt cei ce mărturisesc pe Făcătorul și facerea toată și toată slava cea nevăzută a facerii lui Dumnezeu, și care veșnic rămâne ca și Dumnezeu și este ea casa sfinților Mei și desfătarea lor, pentru care au luptat pe pământ. Amin.

— O, cât de frumoase sunt locașurile slavei Tale, Doamne, o, cât! Nu avem nici o vrednicie să gustăm mângâierea lor, dar am avut credința că ele sunt, iar ea ne-a ajutat spre ele, căci am crezut în împărăția Ta, Doamne, iar pentru această credință ai trimis ajutor din cer spre noi când eram în iezer chinuiți pentru numele Tău și ne-ai dat răbdare și statornicie pentru dorul nostru de Tine și ne-ai dat biruință până la sfârșitul nostru pământesc, iar apoi pe cale cu îngeri ne-ai suit și ne-ai așezat pe nori înaintea Ta încoronați și ne-ai arătat taina pentru care am ales să luptăm, împărăția Ta, Doamne, și a sfinților Tăi, locașul mângâierii, Împărate Doamne. În casa Tatălui Tău și al nostru sunt multe locașuri, așa ai spus Tu, și nu mai este alt Stăpân peste aceste locașuri toate, și spunem noi azi la toți cei de jos de pe pământ că și iadul cu toate locașurile lui sunt tot ale Tatălui și sunt pentru cei necredincioși și împotrivitori lui Dumnezeu, și care s-au încântat cu minciuna și cu toate înșelările ei diavolești, căci tatăl minciunii este diavolul, și are loc pregătit de Dumnezeu acest slujbaș al minciunii ,care a mințit în rai împotriva lui Dumnezeu ca să-l piardă pe om și să-l tragă în jos.

O, s-a semețit omul și s-a vrut mai sus ca Dumnezeu și a pornit atunci luptă pentru locul cel de sus, de deasupra norilor. Numai că omul a fost zidit de Dumnezeu ca să stea jos, nu sus, căci sus stă Domnul și Se poartă pe nori. O, n-avea cum să ajungă sus omul, dar el a cugetat aceasta, și s-a născut atunci duhul satanei, duhul împotrivirii asupra lui Dumnezeu, și prin care în rai mintea omului a căzut și s-a născut atunci în om păcatul care se cheamă înălțarea minții, păcat pe care îl face omul prin dorință, căci femeia în rai a dorit, și a dorit prin duhul satanei, care a lucrat prin șarpe, și prin care mintea omului a căzut atunci din Dumnezeu și a fost omul biruit prin dorință.

O, se mângâie omul prin dorințe și caută să și le împlinească. O, e bine să aibă dor omul, căci Domnul Făcătorul este plin de dor și este dorul amestecat în Ființa Sa, iar când împarte din el oamenilor se umplu ei atunci de Ființa lui Dumnezeu și arde în ei dorul de Domnul apoi și tind ei apoi după locașurile Sale, după împărăția Sa cu dorul din ei, după cele de sus pe pământ, căci focul dragostei de Dumnezeu nu se mai stinge în cei în care cu adevărat cade el când este trimis de sus, din Ființa Ta, Doamne. O, și cine se mai poate înfricoșa de vrăjmașii de pe calea lor spre Tine când știe cine ești Tu și ce are de la Tine ca arvună până ajunge la Tine acasă, Stăpâne Doamne?

Am fost pedepsiți pentru credința noastră în Tine, pentru dorul de Tine, și am fost chinuiți ca să ne temem de chinuri și să ne lepădăm dorul din noi, dar n-am putut aceasta, Doamne, iar dorul ne-a ținut de cald și ne-a ținut calzi numai pentru Tine, și ne-au făcut atâta bine cei care au crezut că ne pedepsesc ca să ne lepădăm de Tine, iar când ne-am văzut înaintea Ta așezați și îmbucurați cu plata credinței și a răbdării sfinților, o, au turbat de durere și de tristețe și de spaimă oștirile diavolești prin care am fost încercați, și pe care cei ce ne-au supus răbdării sfinților nu le vedeau, nu vedeau aceste unelte, că nevăzute sunt și lucrările întunericului. Iar acum, o, acum din slavă Îți mulțumim pe veci de veci, Doamne Împărate al cerului și al pământului, și ne desfătăm de slava Ta și întărim pe cei credincioși cu îndemn spre nevoință sfântă, iar ca să știe ei ceea ce este mai măreț pentru această nevoință le spunem lor că dorul este, dorul aprins după Domnul, după Tine, Doamne.

O, umple-i de dor de Tine pe cei ce se despart de lume pentru Tine, Doamne! Sunt reci fără dor în ei cei ce se aleg de partea Ta, iar dorul dacă este cuminte în ei, o, nu-i ajută pe ei spre Tine. O, aprinde-Te în ei, Doamne, și dă-le lor această nevoință și umple-i de neliniștea dorului de Tine, iar ea îi va învăța pe ei lucrarea ei pe calea lor cu Tine, pe calea Ta cu ei până la biruința lor cu Tine, Doamne Împărat. Amin.

— Slava Mea, slava Domnului, o, aceasta este răsplata voastră, răsplata nădejdii sfinților, o, copii iubiți ai Mei și mărturisitori de sus peste pământ pentru cei credincioși! O, bucurați-vă între îngeri și între sfinți în veci de veci, în locașurile îngerești bucurați-vă voi, mărturisitori ai Mei iubiți. Amin.

Iar voi, voi primiți-Mi venirea și așezați-o pe pământ, fiilor veghetori și slujitori de jos venirii Mele cu sfinții. O, când vedeți că vine Domnul cu oștirile de sus ridicați-vă și deschideți-le lor, căci sunt plini de dor.

O, înarmați-vă cu dorul de Dumnezeu, fiilor. Nu este nimic între pământ și cer care să poată birui calea celor plini de dorul Meu în ei. Am spus acum două mii de ani că am venit să arunc acest foc pe pământ ca să nu-l mai port numai Eu. M-am arătat oamenilor ca să-i aprind apoi pentru Mine, și de la unii la alții să ia foc apoi dorul de Mine. Nimic nu poate avea omul în afară de Mine, dacă se cheamă că poate avea ceva. O, de M-ar crede omul când îi spun lui aceasta, ca să nu-l doară apoi că nu M-a crezut!

O, fiilor, fiți locașul dorului din Mine și lăsați-l să vă neliniștească. Rugați-vă să-l așez în voi, să-l împart cu voi mereu, mereu, iar dacă găsesc larg deschis Mă deșert cu el tot în voi, că fără dor de Mine, Cel ce M-am arătat acum două mii de ani Stăpân și Împărat și Mângâietor al omului care Mă alege de veșnicie a sa cu Dumnezeu, o, fără dorul cel aprins din Mine dat lui nu poate omul să rămână al Meu pentru vecii, căci diavolul pândește și aruncă tot timpul fel de fel de curse pentru om, și numai dorul de Mine poate să-l facă un nimic pe satana în toată clipa, și aceasta este taina celor ce nu se pot despărți de Mine, dorul Meu în ei este taina, fiilor.

Iar acum rămân cu dorul de a vă învăța pe voi mereu, mereu și de a vă încălzi mereu la sânul Meu când vă învăț, când vă dau din Duhul Meu, din dorul Meu vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

09/22-03-2017